

SLOVO BISKUPŮ

K BEATIFIKACI ČTRNÁCTI FRANTIŠKÁNSKÝCH MUČEDNÍKŮ

(Přečtete při nedělních bohoslužbách 30. září 2012)

Milé sestry, milí bratři,

letos v květnu papež Benedikt XVI. podepsal dekret o mučednictví čtrnácti františkánů, Bedřicha Bachsteina a druhů, zabitých 15. února 1611 v klášteře Panny Marie Sněžné v Praze. Tím oficiálně otevřel cestu k jejich blahořečení, které proběhne v pražské katedrále 13. října tohoto roku.

Tento završující se proces blahořečení čtrnácti umučených bratří, přestože u nás dosud nevešel v obecnou známost, nese v sobě některé rysy zasluhující pozornost. Není to jen 400 let dlouhé čekání a několikeré přerušování procesu zapříčiněné dějinnými, zvláště politickými okolnostmi. Patří sem i samotné blahořečení. Kdybychom pátrali v minulosti našich zemí a hledali srovnání, museli bychom se vrátit až do období Rakouska-Uherska. Nejbližší podobnou událostí bylo totiž blahořečení Zdislavy z Lemberka papežem Piem X. roku 1907.

Připomeňme si pozadí pohnutých událostí. Františkáni osídlili pobožený konvent Panny Marie Sněžné v Praze v roce 1604 za vlády císaře Rudolfa II. Přinesli si jako dědictví povolání sv. Františka, kterého Kristus oslovil z kříže slovy: „Františku, jdi a oprav můj dům, který se rozpadá“, a zhruba do roku 1610 konvent i kostel skutečně obnovili. Stejně jako v době sv. Františka se však ukázalo, že toto přání se netýkalo jen stavby, ale celé Kristovy církve tolik zraněné v době, kdy Pán tyto bratry povolal. Brzy se totiž jejich poslání mělo dovršit i obětí života.

Dne 15. února 1611 došlo ke vpádu vojska Leopolda Habsburského do Prahy. Vojsko, které mělo upevnit slábnoucí pozici katolického císaře a už během svého postupu k Praze vyvolávalo pobouření svým barbarským jednáním, obsadilo Malou Stranu a snažilo se proniknout na druhý břeh Vltavy. Vzniklé napětí a ohrožení místních obyvatel i těch, kdo se do většinové nekatolické Prahy stáhli před postupujícím vojskem, přerostlo v explozi radikalismu. Ten vyústil v napadení některých katolických klášterů, jejich rabování, někde i v kruté krveprolití. Nejvýraznější obětí vraždění se stala právě komunita františkánů, tvořená bratry z různých částí Evropy (čtyři Italové, Španěl, Francouz, Holanďan, Němci a Češi). Čin byl později všeobecně odsouzen ze strany katolíků i protestantů.

Pohnuté události spojené s mučednictvím čtrnácti bratří františkánů jsou mementem, jež může i po čtyřech staletích napomoci hlubšímu porozumění některým historickým rázům v soužití katolíků a nekatolíků a k jejich uzdravování. Proto je tomuto místu posvěcenému krví mučedníků blízká ekumenická vzájemnost. Tedy snaha o to, co spojuje, ne co rozděluje. Podobně i událost blahořečení má být zároveň nesena v duchu této vzájemnosti a vstřícnosti.

Ježíš říká, že „nikdo nemá větší lásku, než ten, kdo za své přátele položí svůj život.“ Umučení bratří prokázali tuto největší míru lásky a osvědčili ji v zemi, kam vlastně přišli na misie. Jejich láska tedy zahrnuje nejen lidi v Praze nebo v naší zemi, ale také jejich vlastní rodiny a národy, ze kterých přišli, a všechny, kdo na místo jejich umučení dodnes přicházejí. Vždyť svatí a mučedníci jsou bohatstvím a dědictvím celé církve.

Pro českou i moravskou církev je toto blahořečení, slavené jen dva dny poté, co Svatý otec zahájí Rok víry, významnou duchovní událostí, kdy je nám v osobách blahořečených bratří před oči postaven vzácný příklad věrnosti víře a osobnímu poslání a ochoty k oběti vlastního života. Zvláštní hodnotou je také mezinárodní charakter komunity, který nám připomíná aktuálnost a potřebu pravdivé vzájemnosti, postavené na hlubších hodnotách.

Spolu s českou františkánskou provincií vás proto zveme **na sobotu 13. října na slavnost blahořečení do pražské katedrály**, nebo alespoň k duchovnímu propojení ve dnech 4.-12. října prostřednictvím nověny, k níž bude k dispozici brožura s vhodnými texty. **Praktickou pomocí je také sbírka, která je vyhlášena pro příští neděli.**

Hodnoty, které žili a přinášeli tito bratři, kéž v duchu jejich přání Pokoje a Dobra obnovují i stavbu naší místní církve i celé církve Kristovy.

K tomu vám žehnají vaši biskupové